

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **A. O.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 8. 2007, č. j. 34 Cad 19/2007 - 21,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci, advokátu JUDr. Milanu Bedrošovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1904 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále též „žalovaná“) ze dne 24. 1. 2007 byl žalobci od 4. 1. 2007 upraven plný invalidní důchod podle nařízení vlády č. 461/2006 Sb. na celkovou částku 8373 Kč měsíčně. Z uvedené částky činí procentní výměra plného invalidního důchodu částku 6803 Kč a základní výměra částku 1570 Kč měsíčně. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná uvedla, že procentní výměra plného invalidního důchodu se zvyšuje o 6,6 %, tj. o 422 Kč z dosavadních 6381 Kč na 6803 Kč a základní výměra se zvyšuje o 100 Kč z 1470 Kč na 1570 Kč. Dále bylo uvedeno, že výše prováděných měsíčních srážek zůstává nadále 1703 Kč, takže od 4. 1. 2007 bude žalobci vypláceno 6670 Kč měsíčně.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, o níž rozhodl Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 8. 2007, č. j. 34 Cad 19/2007 - 21, tak, že žalobu odmítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění svého usnesení krajský soud uvedl, že žaloba i replika žalobce směřuje do části odůvodnění rozhodnutí, které je obsahově

oznámením žalované o výplatě důchodové dávky. Na tomto místě krajský soud odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uveřejněné pod č. 1033/2007 Sbírky rozhodnutí NSS, podle něhož oznámení o výplatě důchodu není součástí výroku rozhodnutí a svou povahou není rozhodnutím o zákonných nárocích ve věcech důchodového pojištění. Podle soudu je oznámení o výplatě pouze informací pro pojištěnce o tom, jakým způsobem bude realizována výplata dávky vyplývající z výroku rozhodnutí. Konkrétní vyplácená částka dávky však už není předmětem přezkumné činnosti soudu. V předmětné věci je zcela zřejmé, že námitky žalobce nesměřují do výroku rozhodnutí žalované, nýbrž do odůvodnění rozhodnutí týkající se vypláceného důchodu a exekuční srážky z důchodu žalobce, kterou žalobce považuje za neoprávněnou. Krajský soud tak dospěl k závěru, že žalobu je nutno odmítnout ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť v dané věci nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je vzhledem k žalobním námitkám neodstranitelný. Proti eventuálním neoprávněným srážkám z důchodu může žalobce brojit pouze návrhem a postupem podle občanského soudního řádu.

Proti uvedenému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ne zcela srozumitelného obsahu, z níž lze dovodit, že stěžovatel vychází z toho, že důchod mu byl ve skutečnosti snížen z částky 7851 Kč na 6670 Kč, takže nedošlo ke zvýšení důchodu a tímto rozhodnutím byl porušen zákon a omezeno právo stěžovatele.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2007, č. j. 34 Cad 19/2007 - 24, byl stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát JUDr. Milan Bedroš, který doplnil kasační stížnost stěžovatele podáním z 26. 11. 2007. V tomto doplněku kasační stížnosti stěžovatel jako důvod kasační stížnosti uvádí, že správní soud nesprávně zjistil skutkový stav, když stěžovatel trvá na tom, že zvýšení důchodu, které žalovaná učinila napadeným rozhodnutím, je nedostatečné a žalovaná určila výši důchodu v nesprávné výši. Stěžovatel se domnívá, že soud pochybil, když nepřihlédl k jeho námitce, že zvýšení důchodu podle nařízení vlády č. 461/2006 Sb. není v souladu s faktickou výší vypláceného invalidního důchodu a že se tudíž cítí být poškozen tím, že mu žalovaná nevyplácí částku, která mu podle rozhodnutí ze dne 24. 1. 2007 náleží. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu a věc vrátil k dalšímu projednání.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní podle jejího obsahu namítá důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení. Nesprávné posouzení právní otázky - tedy nezákonnost - spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popř. je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Především nutno uvést, že v daném případě rozhodnutí žalované podle svého obsahu představuje oznámení o úpravě výše plného invalidního důchodu v důsledku valorizace. Uvedeným „rozhodnutím“ nebyla založena, změněna, zrušena ani závazně určena práva nebo povinnosti stěžovatele, nýbrž jím žalovaná stěžovateli toliko sdělila, že v důsledku nařízení vlády č. 461/2006 Sb. byla upravena výše plného invalidního důchodu, přiznaného

stěžovateli dřívějším rozhodnutím žalované. Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel brojí zejména proti srážkám z invalidního důchodu; tyto srážky z důchodu jsou však prováděny v souladu s § 299 o. s. ř. v důsledku soudem nařízené exekuce a nejsou předmětem tohoto soudního přezkumu. Otázka výkonu rozhodnutí formou srážek z důchodu totiž nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví, nýbrž do pravomoci obecných soudů rozhodujících podle občanského soudního řádu. Věc lze uzavřít tak, že krajský soud postupoval správně, pokud žalobu odmítl jako nepřipustnou, neboť „rozhodnutím“ žalované zasláným stěžovateli nemohlo být zasaženo do jeho práv či právem chráněných zájmů, jak se stěžovatel domnívá; nejde tedy o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a podání žaloby bylo tedy nepřipustné podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. Tvzení stěžovatele v kasační stížnosti se navíc převážně týkají jeho nesouhlasu s prováděním exekučních srážek z důchodu, nesměřují tedy ke zde souzené věci. Námitky stěžovatel uvedené v doplňku kasační stížnosti, že zvýšení důchodu je nedostatečné a žalovaná určila výši důchodu v nesprávné výši, jsou vedeny pouze v obecné poloze a stěžovatel neuvádí nic konkrétního, v čem žalovaná při úpravě plného invalidního důchodu stěžovatele pochybila.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. není dán, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému stěžovateli náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze podle zákona přiznat.

Krajským soudem ustanovený zástupce stěžovatele k výzvě Nejvyššího správního soudu vyčíslil svoji odměnu za zastupování stěžovatele na částku 8568 Kč, když požaduje odměnu za tři úkony, a to za převzetí zastoupení a poradu s klientem, nahlédnutí do spisu a jeho prostudování a doplnění kasační stížnosti. Především nutno uvést, že nahlédnutí do spisu a jeho prostudování nepředstavuje takový úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, za něž náleží odměna. Ustanovenému zástupci byla proto přiznána odměna za dva úkony právní služby, a to za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a za písemné podání soudu spočívající v doplnění kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. b/ a d/ uvedené vyhlášky). Ve smyslu § 7 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. činí odměna za úkon právní služby částku 500 Kč (ustanovený advokát nesprávně účtuje částku 2100 Kč). S připočtením režijního paušálu ve výši 300 Kč za každý úkon ve smyslu § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky, byla ustanovenému advokátovi přiznána odměna v celkové výši 1600 Kč, která byla zvýšena o 19 % daň z přidané hodnoty, jíž je ustanovený advokát plátcem, na celkovou částku 1904 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu